

عنوان مقاله:

ساخت قاعده فقهی کرامت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقه و حقوق اسلامی، دوره 12، شماره 44 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مجید وزیری - واحد تهران مرکزی

محجوبه عابدی - واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

کرامت ذاتی، شرافت و حیثیتی است که تمامی انسان‌ها به جهت انسان بودن به طور فطری و یکسان از آن برخوردارند و از نگاه دینی این حق، از بدو خلقت حتی برای جنین انسان هم ثابت است، هدف در این تحقیق، ساخت قاعده فقهی کرامت است، زیرا یکی از نیارهای فقه اجتماعی و حکومتی همین شیوه خواهد بود، در این راستا با بررسی و تحلیل مفهوم و مبانی کرامت، ادله‌ی شرعی و دیدگاه علماء می‌توان به این مهم پرداخت، اندیشه‌ی کرامت ذاتی، دارای پشتوانه‌ی عقلی و شرعی است، با مطالب پیش‌گفته قاعده چنین می‌شود: «هر انسانی کریم است، مگر دلیلی مانع آن شود»؛ یعنی کل انسان کریم الا ما خرج بالدلیل؛ بنابراین اصل کرامت ذاتی، تناسب بین جرم و جزا و هویت و شخصیت افراد امری معقول و منطقی است، هرکس در برابر جرم، مجازات خواهد شد. کرامت ذاتی، مانع تعدد جزاء، برای یک جرم، نه نفی جرم خواهد شد و با کرامت هیچ فضیلت ساختگی و نسب خانوادگی و ریاستی، دخیل در عفو، بخشش و یا مانعی برای اعمال مجازات نخواهد شد. قاعده‌ی فقهی کرامت، آثار و پیامدهایی دارد، از جمله حفظ کیان، شخصیت و حقوق خاص برای همه‌ی انسانها که هیچ کس نمی‌تواند آنها را سلب کند مثل حق حیات، حق احترام و حرمت، حق دین‌داری، برقراری عدالت، برابری فرصت‌ها، رفاه اقتصادی و تامین اجتماعی، تناسب جرم و جزاء بدون تحقیر و شکنجه و یا هرگونه ارباب و سلب حقوق.

کلمات کلیدی:

انسان، کرامت، حق، فقه، قاعده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1366618>

